

Tõnis Erilaid

Kuidas Draamateater omale lõpuks maja sai

See juhtus varakevadel. Enne kui Hitler baltisakslased koju kutsus.

Draamateater oli aastaid Saksa teatris üüri peal. Kuid – tsiteerigem ajalehti – «Teatril üürioludes tegutsemine peaks tunduma võimatuks. Eesti draamateater on pikkade aastate kestes seda siiski suutnud. On olnud juhtumeid, kus tuli publiku ette astuda isegi ilma ettevalmistusproovideta. Rasked tingimused ja ebavõrdne olukord ähvardas lämmatada ka kõige suurema energia, millega noored

teatrikooli lõpetajad paarkümmend aastat tagasi asutasid uue teatri ja mis senini neid, nüüd juba keskeas, edasi kandis.»

7. märtsil 1939 võisid lehed lõpuks kuulutada: Maddisoo, Nerep ja Kalmet Draamateatri poolt ja kaks sakslaste esindajat kirjutasid eile alla ostu-müügilepingule, millega eestlased omandasid Saksa teatri maja. Koos krundi ja kõigega, mis maja sees.

300 000 krooni ei olnud lihtne maksta. Krediitpank asus appi.

Maja ja vallasvara üleandmine oli siiski plaanitud pikemaks ajaks – alles 1. juunil pidi uus majaomanik, Draamastudio Ühing, hoone lõplikult enda kätte saama. Juba varem oli plaanitud ümberehitust, mis vähemalt mulle tuletab oma kõrgete peenikeste sammastega esimesena meelde Põllumajandusakadeemiat, kui esimest korda Tartusse sattusin. Õnneks jäi see tegemata. Nagu ka majamüür Pärnu maanteele Estoniat varjama.

Õhulikk
7. III 2014